OLVG

Laagdrempelig Taalpunt biedt hulp en informatie

Patiënten van OLVG in Amsterdam kunnen elke week in het ziekenhuis terecht bij het Taalpunt. Daar helpen twee vrijwilligers hen met het begrijpen van brieven en formulieren en met informatie over taalcursussen. Laaggeletterde patiënten op de nierdialyse krijgen zelfs privétaalles van een vrijwilliger.

Eind 2013 organiseerde OLVG een patiëntenmarkt, met onder andere een kraampje van Stichting Lezen en Schrijven. “Dat was een megasucces”, zegt Lizan Baudoin, contentspecialist patiënteninformatie bij OLVG. “Veel patiënten schreven zich in voor een taalcursus of namen folders mee. Wij dachten: daar moeten we meer mee doen.” OLVG begon met een Taalpunt in het ziekenhuis; eerst bemand door medewerkers van Stichting Lezen en Schrijven en inmiddels met vrijwilligers van de Amsterdamse Unie van Vrijwilligers. Twee keer per week staan zij in de centrale hal van het ziekenhuis, om patiënten te ondersteunen bij het begrijpen van brieven en folders en om vragen te beantwoorden over (beter) leren lezen.

> Het belangrijkste bij de privé-taallessen aan patiënten is een goed intakegesprek.
>
> *– Lizan Baudoin*

Iedereen is welkom

“Ons Taalpunt is vooral heel laagdrempelig”, zegt Baudoin. “Iedereen is er welkom. Als mensen dat willen, kunnen onze vrijwilligers hen helpen aan meer informatie over taalvaardigheid of hen doorverwijzen naar taalcursussen binnen de gemeente,

bijvoorbeeld bij de bibliotheek. Soms leggen wij dan de eerste contacten. Onze vrijwilligers stellen geïnteresseerden gerust en proberen hen voor te bereiden op mogelijke vragen over het soort onderwijs ze zouden willen krijgen. Het Taalpunt staat elke woensdag en donderdag van 13.45 tot 16.00 uur in OLVG. Daar komen gemiddeld tien mensen op af. Inmiddels loopt er ook een proef op OLVG-locatie West (het voormalige Lucas Andreas Ziekenhuis) met een wekelijks Taalpunt, dat wordt gerund door welzijnsorganisatie AKROS.

Ook promoot het ziekenhuis onder medewerkers het belang van helder taalgebruik. Baudoin: “We besteden hier veel aandacht aan en geven af en toe een cursus aan collega’s, met tips over de opbouw van een tekst, het gebruik van actieve zinnen en het vermijden van vakjargon. Ondertussen passen we ook onze folders aan. Dat zijn er 1.400 in totaal, dus daar zijn we de komende tijd nog mee bezig.”

> “Ons Taalpunt is vooral heel laagdrempelig; iedereen is er welkom.
>
> *– Lizan Baudoin*

Taalles tijdens dialyse

Op de dialyseafdeling van OLVG is in 2015 een bijzonder initiatief gestart. Taalvrijwilliger Wil Kap geeft daar twee keer per week taalles aan een of twee laaggeletterde nierpatiënten met Nederlands als tweede taal. Tijdens de dialyse liggen de patiënten urenlang op een bed, gekoppeld aan een dialyseapparaat. Ondertussen helpt gepensioneerd basisschoolleerkracht Kap hen met leren lezen en schrijven. “Dat is erg leuk om te doen”, zegt Kap. “Ik merk dat mensen echt op mij liggen te wachten. Het is niet makkelijk. Veel mensen beginnen op een laag taalniveau. Ook kan hun conditie ineens verslechteren, waardoor we moeten improviseren om toch les te geven. Het is samen lachen en samen huilen. Maar ook al gaat het langzaam, iedereen gaat vooruit.

Het belangrijkste vind ik een goed intakegesprek: wat willen patiënten zelf leren? Wat kunnen ze al? Daar pas ik het lesmateriaal op aan. Ook probeer ik onderwerpen mee te nemen die ze kennen. Een van de patiënten die ik heb geholpen, was vroeger bijvoorbeeld schoenmaker. Dan begin ik met woorden die daarmee te maken hebben. Verder neem ik veel woorden en zinnen mee die over het ziekenhuis gaan, waardoor ze beter begrijpen wat de arts of verpleegkundige vertelt. Van de verpleging hoor ik regelmatig dat de communicatie met de patiënten verbetert. Dat is altijd mooi om te

horen.”